

eller Families Underhold, Hus eller Pleje, betragtes ikke som Fattighjælp. I det Tilfælde, at vedkommende ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling uden derfor at have faaet Væresoprejsning, afgør Kommunalbestyrelsen, om han er værdig til denne Understøttelse eller ej.

Naar Kommuneregnskabet paa Lovformelig Maade er revideret og godkendt af Amdtsraadet, indsendes dette Afstykke til Indenrigsministeren, der da anviser Halvdelen af denne af Kommunekassen ydede Understøttelse udbetalt af Statskassen.

Det er alene af de paagældende Personers Førgørgelseskommission, at Understøttelse af denne Art kan begæres."

Af Flertallet (Bernsen, Bertelsen [Bejle N. S. B.], Feldthusen, L. C. Larsen, Dusen, P. Pedersen, C. Ravn og Rosager):

Til § 64.

56) Paragraffen affattes saaledes:

"Naar en her i Landet forsørgelsesberettiget Person, som ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, eller som, for saa vidt han har gjort sig skyldig i en saadan Handling, har erholdt Væresoprejsning, efter sit 60de Aar bliver tværgende til Understøttelse, betragtes den Hjælp, der af det offentlige ydes til hans og Families nødvendige Underhold, ikke som Fattighjælp, for saa vidt han ikke i de sidste 5 paa hinanden følgende Aar har nydt Fattigunderstøttelse til sig og sine.

Denne dertil medgaaede Udgift opføres paa en særlig Konto paa Kommunens Regnskab, og bliver Halvdelen af denne Kontos Beløb, efter at Kommuneregnskabet er decideret, at refundere Kommunen af Statskassen."

Af Aberg, Brodenhuus-Schack, Holch og D. Scavenius:

Til § 64.

57) I 5te Linie efter Ordet "Hjælp" indskydes følgende Ord "eller for saa vidt han

har modtaget Fattighjælp har tilbagebetalt den for over 5 Aar siden".

58) Ordene i 5te Linie "og han derhos enten" indtil Slutningen af Paragraffen udgaa.

Af Udvalget:

Til § 65.

59) I 2den Linie ændres Ordene "af den i § 64 omhandlede Art" til: "hvis Love ere godkendte af Indenrigsministeren."

Til Kapitel VII.

60) En ny Paragraf indføres saalydende:

"Naar en i en Landkommune bosat Familieforsørg, der ikke nyder Understøttelse af Fattigvæsenet, er bleven husvild, uanset at han ikke mangler Evne til at erlægge den i Egnen sædvanlige Husleje, skal Sogneraadet for den Kommune, i hvilken han var bosat, være pligtig til at forskaffe ham og Familie det fornødne Husly mod Betaling, der ikke maa overstige den i Egnen sædvanlige Husleje, og hvis Størrelse i Tilfælde af Meningsulighed bestemmes af Amtmanden. Sogneraadet er uberettiget til at forlange Kavtion for Huslejen eller Forudbetaling af samme.

Saa længe den paagældende betaler Huslejen til rette Forfaldstid, betragtes han som ikke nydende Fattighjælp, men ser han sig ude af Stand hertil, anses han for at have modtaget Fattighjælp for det Tidrum, i hvilket han saaledes har haft Husly for Kommunens Regning."

Af Flertallet under Nr. 21 samt Brodenhuus-Schack:

61) Der indsættes en ny Paragraf, saalydende: